

der. Udvalget kan ikke Andet end i det Hele billige dette, og har kun med Hensyn til flere mindre Enkeltheder fundet, at det burde tilraade Ændringer, af hvilke vi skulle fremhæve, at der gives en nærmere Forskrift for Præstens Myndighed med Hensyn til de gudelige Forsamlinger; at Sognets Kirkebetjente ikke forpligtes til at være tilstede ved anden Brug af Kirkerne end til den almindelige Gudstjeneste eller til de kirkelige Handlrigers Udførelse for Sognemenighedens Medlemmer; at Fristen af 48 Timer ved Sognebaandsløfernes Brug af deres Sognekirke udelades eller dog forandres; at det tillades disse, naar deres Præst giver sit Samtykke, at benytte, hvilke Kirkebetjente de kunne enes med derom, og at erlægge deres Høitidsoffer og Accidenter til dem, samt at visse Kirkebygninger helt eller tilbøielig undtages fra Loven. Desuden har Udvalget med Undtagelse af Casse og Müller troet at burde indrømme Sognebaandsløferne Tilladelse til, naar der findes mindst 10 saadanne Familier i et Sogn, at bruge Kirken til en almindelig Gudstjeneste ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Udvalget har endvidere ment at burde optage en almindelig Bestemmelse om Kirkegaardenes Brug; men Müller foreslaar en egen Affattelse deraf. Med Hensyn til Formen forekommer det Udvalget, at Lovforslaget har taget flere Bestemmelser med af de tidligere administrative Forskrifter, som egentlig kun have en administrativ Betydning, og at en Sammen-

dragning af beslægtede Bestemmelser til enkelte Paragrafer og en deraf følgende Omstilling af dem kunde være ønskelig, for at give Loven en større Simpelt og Overstuelighed. De heraf følgende Tillempler af det oprindelige Forslag vilde kræve saa mange enkelte Ændringer, at vi have troet at lette Forhandlingen og Afstemningen meget ved at forelægge et nyt Lovforslag, istedetfor det indbragte, og den af Forslagsstillerne, der har Sæde i Udvalget, har været enig heri.

Nogle af Udvalgets Medlemmer (A. Christensen, S. P. Jensen og Høyer Møller) have fundet, at Udtrykket „Sognemenighed“ ikke var tilstrækkelig tydeligt, og have derfor stillet Underændringsforslag til en udførligere Betegnelse af Meningen dermed, medens Flertallet finder det tilstrækkelig klart ved Sprogbrugen og maa ønske et enkelt Udtryk for det enkelte Begreb.

Et Par andre (Casse og Müller), have ment, at der, i Lighed med Anordningen af 2den Octbr. 1862, burde gives Biskoppen Myndighed til at indskrænke Sognebaandsløfernes Ret til at bruge deres Sognekirke til Atergang, hvis denne Ret misbruges, men afvige indbyrdes med Hensyn til den Form og det Omfang, hvori Anordningens Bestemmelser maa optages.

De samme Medlemmer have stillet nogle mindre Ændringsforslag, som de ville begrunde ved den mundtlige Forhandling.

3 Genhold hertil stilles følgende Ændrings- og Underændringsforslag:

Af Udvalget:

1) Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.

§ 1.

Sognepræster og residierende Kapellaner have Ret til ligesaa vel paa Sogndage som paa Søn- og Helligdage at bruge de Kirker, hvorved de ere ansatte, til Gudstjeneste i sædvan-

Rettelser.

- Sp. 235—36, Lin. 17—18 f. o.: „Patronfarver“, læs: „Patronkasser“.
 — 283, Lin. 5 f. o.: „C. I.“, læs: „C. i I.“.
 — — 9 f. o. Efter Navnet „Peterfen“, indstyttes: „Scavenius“.
 — — 12 f. n.: „C. II.“, læs: „C. i II.“.
 — — 10 — „C. III.“, læs: „C. i III.“.
 — — 8 — „C. V.“, læs: „C. i V.“.